

Datum: 13 november 2009

Plaats:

Onderwerp: ICES

Beste sportvrienden,

We hebben een uitermate interessante voormiddag bijgewoond waarbij we nu eens niet naar sport kijken vanuit een competitieve invalshoek, maar vanuit een ethisch perspectief. De verschillende sprekers hebben met overtuiging zowel referentiekaders als concrete tips ter inspiratie aangereikt. Het is positief om vast te stellen dat verschillende federaties reeds belangrijke initiatieven genomen hebben op het vlak van ethisch handelen binnen hun sportorganisatie.

Ik wil dan ook meegeven dat het belang van ethisch handelen voor een gezonde en duurzame sport niet genoeg kan benadrukt worden. Zowel in het regeerakkoord als in de beleidsnota sport hebben we diverse opties genomen om de basis van het ethisch verantwoord sporten meer kansen te bieden. We willen dat niet alleen de fysieke conditie van de Vlaamse bevolking verbetert, maar we willen ook van sport een integere, ethische en op samenwerking gerichte activiteit maken. Sport wordt vandaag de dag nog steeds te veel geassocieerd met negatieve uitwassen, waardoor de positieve facetten soms wat ondergesneeuwd geraken. Laten we dus meer de nadruk leggen op de vormende kant van sporten zodat we een uitdagend en intens positief sportverhaal krijgen waaraan iedereen van jong tot oud graag wil deelnemen.

Een groot aantal sportorganisaties, -federaties, en -clubs hebben de Panathlon-verklaring over de Rechten van het Kind in de Sport ondertekend. De ondertekening van deze verklaring kan beschouwd worden als een fundamentele sensibilisering voor de ethische problematiek van het sportende kind. De uitdaging bestaat er nu verder in dit ook te implementeren op het veld.

De school heeft een grote verantwoordelijkheid in de ontwikkeling van deze mentaliteit. Ze moet positieve sportbeleving niet alleen hoog in het vaandel voeren binnen de schoolmuren, maar kinderen bovendien aanmoedigen ook daarbuiten aan sport te doen als ideale ontspanningsmogelijkheid. Het decreet Lokaal Sportbeleid laat perfect toe deze benadering daarin in te passen.

Zonder de detectie van jonge sporttalenten uit het oog te verliezen, moeten we toch ook opletten dat we kinderen niet in een al te strak keurslijf jagen door hun wereld tot één enkele sport te beperken. We hebben de intentie een proefproject multisporten uit te werken waarbij we de allerjongsten willen laten proeven van verschillende bewegingsvormen en sporten. Voortijdige specialisatie is immers één van de basisoorzaken waarom jongeren er de brui aan geven. Dat mogen we niet laten gebeuren.

Het decreet op medisch verantwoorde sportbeoefening is aangevuld met een ethisch luik (art.2 punt 14) – niet zomaar een appendix, nee, op termijn moet de aandacht voor het ethisch aspect even groot worden als voor de medische verantwoordelijkheid van alle spelers in en rond de sport. De Vlaamse overheid heeft een aantal waarden naar voren geschoven die een ethische vorm van sportbeoefening belichamen. Ik som ze graag nog even voor u op: de rechten van het kind, respect voor diversiteit, inclusie, het fair play beginsel, de fysieke en psychische integriteit van het individu en solidariteit. Aan de verschillende Vlaamse Sportfederaties werd reeds de vraag gesteld om minstens één thema aan te duiden waarrond zij richtsnoeren ter implementatie formuleren.

Het Internationaal Centrum voor Ethiek in de Sport werd nu bijna een jaar geleden opgericht. In Vlaanderen hebben we nog veel nood aan kennisontwikkeling en een methodologie om onze visie omtrent ethiek ook in de praktijk waar te maken. De rol van het ICES als expertisecentrum is daarom van bijzonder grote waarde in de verdere uitwerking van het decreet en in de dienstverlening aan federaties en verenigingen. Het centrum zal ook een omslag in het denken over ethiek in de sport moeten realiseren. Nu wordt dit idee nog te veel omgeven door een waas van negativisme en zelfs criminaliteit. We willen – in het beste geval – ageren *tegen* discriminatie, *tegen* doping, *tegen* pestgedrag en *tegen* uitsluiting. Niemand zal betwisten dat dit alles absoluut nodig is, maar het moet meer zijn dan dat. Ethisch sporten vertrekt niet zozeer van het vermijden van probleemgedrag, maar wel van een positieve ingesteldheid die zich ook in de terminologie vertaalt. Het belang van juist en aangepast woordgebruik kan niet genoeg onderstreept worden. We moeten inzetten op betrokkenheid en samenwerking. Met die positieve invalshoek kan niemand zich onttrekken aan het ethisch programma onder het mom dat er 'bij ons geen discriminatie is'.

Ik wil er op aandringen, dames en heren, dat dit een zaak van allen is. Een ethisch reveil kan niet zomaar worden opgelegd van boven af. Het moet kunnen kiemen en zich natuurlijk ontwikkelen; het moet een mentaliteit zijn die ingebakken zit bij iedereen die bij sport betrokken is.

Ik heb dus geenszins de bedoeling een bepaalde ethiek voor te schrijven en een rigide naleving daarvan te controleren. Omdat een ethische ingesteldheid organisch moet groeien, maar ook omdat de toepassing ervan verschilt van sporttak tot sporttak of van club tot club, kiezen we voor de methode van zelfregulering. Het is zoals ik reeds eerder aangaf aan de federaties om op basis van één van de thema's een aantal richtsnoeren uit te werken, op het

terrein te realiseren en te handhaven. De overheid, de Vlaamse Sportfederatie en het ICES treden vooral ondersteunend op.

Ik wil als slot hier nogmaals mijn steun uitdrukken voor allerhande ethische bekommernissen in de sport. Het zal onze blijvende plicht zijn zowel jongeren als niet-meer-zo-jongen een gamma van sporten te laten beoefenen in een sfeer van vrijheid, positieve spanning en bewegingslust. Want ben je nu 8 of 80, voor iedereen telt dat jong zijn van geest even belangrijk is als jong zijn van lichaam.

Bedankt om hier samen met alle aanwezigen vanochtend na te denken over de wegen die we moeten bewandelen. Ik wens u bijzonder veel succes toe bij dit project.

Philippe MUYTERS,

Vlaams Minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport